

תשורה

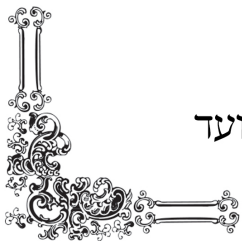
משמחת הנישואין של

ישי ודבורה לאה
שרגא

כ"ח כסלו, ה'תשפ"א
כפר חב"ד, ארה"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

ב"ה

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב ישי יוסף שי' עב"ג הכלה המהוללה מרת דבורה לאה תחי' למזל טוב, בכ"ח כסלו - ליל נר ה' דחנוכה, ה'תשפ"א - הי' תהא שנת פלאות אראנו.

ובזה הננו לברך ולהודות מקרב לב עמוק לכל ידידנו ומכרינו שיחיו אשר באו לקחת חלק בשמחתינו. ולזכרון טוב הננו לכבד את המשתתפים בשמחתינו בתשורה המוסגרת בזה, כפי שהונהג לאחרונה בשמחת כו"כ מאנ"ש, מיוסד עפ"י מה שנהג כ"ק אדמו"ר הריי"ץ בחתונת הרבי והרבנית.

תשורה זו כוללת:

א. הגהה בכת"ק - צילום כתי"ק נדיר בפרסום ראשון של אחת מהגהות הרבי על שיחת אחש"פ תשכ"ח המפורסמת בעניין הדין "כשנבנה בית המקדש בין פסח ראשון לפסח שני, אם נתחייבו בעשיית פסח שני".

תודתנו הרבה נתונה להרה"ת ר' שניאור זלמן י"י שי' חאנין חבר וראש 'ועד להפצת שיחות' וממונה מהרבי מה"מ להדפסת ספרי קה"ת, על מסירת הכתי"ק לפרסום.

ב. מאוצר המלך - כמה תשובות ומענות מאד"ש מה"מ חלקם בכת"ק, כשהדברים מתפרסמים בזה לראשונה מארכיון אבי הכלה, ארכיון 'בית חיינו' ועוד.

ג. יומן מיוחד בפרסום ראשון שכתב הרב עזרא מפעי שיחי' מחג החנוכה - ה' טבת, תשל"ד.

ד. כמה עניינים בקשר עם 130 גליונות 'בית חיינו' (אב תשמ"ט - כ"ז אד"ר תשנ"ב) שזכה אבי הכלה, הרב יצחק זאב הכהן שי' ברנדלר, להו"ל ולערוך וכו' בעידודו התכוף של הרבי [יצויין כי ליקוט כל מענות הקודש שהגיע לדינינו לע"ע (וכן חומרים נוספים רבים) בקשר ל'בית חיינו' פורסמו בקובץ 'בין כסה לעשור' מסדרת קבצי 'החודש השביעי' דשנה זו]. בין הדברים מתפרסמים כאן לראשונה כמה תמונות של הרבי מארכיון מערכת 'בית חיינו'.

התשורה נערכה והוכנה לדפוס ע"י 'ועד חיילי בית דוד' שלא חסכו בעמל וטרחה להוצאתה לאור, תהא משכורתם שלימה מאת השי"ת ויזכו לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ממש.

הא-ל הטוב, הוא יתברך יברך את כבודו ואנשי ביתו שיחיו, בתוך כלל אהב"י, בכרכות מאלילות מנפש ועד בשר. והעיקר שנזכה תיכף ומי"ד ממ"ש לגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפשטות ע"י נשיא דורנו משיח צדקנו, נאו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בשם המשפחות:

יצחק זאב הכהן וחנה רחל ברנדלר

אריה ומרים שרגא

כפר חב"ד

קריית גת

התשורה מוקדשת לע"נ זקנתה של הכלה מרת

שרה רבקה בת ר' אברהם כהנא ע"ה

שנלב"ע לפני זמן קצר, בג' כסלו עש"ק פרשת תולדות שנה זו

זכתה לגור בילדותה בבניין בו התגורר הרבי ומשפחתו
ביקטרינוסלב (דניפרופטרובסק)

זכתה לעבוד בחדר האוכל של ישיבת תומכי תמימים כפר חב"ד
והייתה ידועה במסירותה ודאגתה לסובבים אותה

יה"ר שתזכה לעילוי נשמה ועד העילוי הכי גדול - התלבשות
הנשמה בגוף בקרוב ממש בקיום היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר'
בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש!

הגהה בכתב יד קודש

באחרון של פסח תשכ"ח, כשנה לאחר הניצחון הניסי ב'מלחמת ששת הימים', עורר הרבי מלך המשיח בשיחה מפתיעה, על כך שיתכן שאלו הנמצאים בירושלים מחוייבים בהקרבת קרבן פסח, וממילא בהעדר עשייתו, מתחייבים באיסור כרת. בהתאם לכך, הורה הרבי לחסידים לצאת מירושלים בפסח שני, ובכך לא להתחייב באיסור חמור זה.

שיחה זו עברה את הגהתו הקפדנית של הרבי מה"מ ונדפסה בלקוטי שיחות חי"ב ע' 112. הדיון מובא בשיחה תחת הכותרת: "אמרז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל. ושאלה הלכה למעשה: כשנבנה בית המקדש בין פסח ראשון לפסח שני, אם נתחייבו בעשיית פסח שני? וכל הדיוקים וכו' הם סביב שאלה זו, האם ניתן לחייב ציבור בפסח שני, כשלא עשו פסח ראשון. (את קטע השיחה שיגר הרבי מה"מ (גם) לגרש"י זווין ע"ה שהקשה על הדברים וזכה שהרבי ישיב על תמיהותיו בפירוט ובאריכות - נדפס בלקו"ש שם).

[יצויין שבערב פסח שני תשל"ה כתב הרבי מה"מ (אל הרב זווין - נדפס בלקו"ש שם) ש"בעוונתנו הרבים נשתנה המצב ואין עתה היכולת והאפשריות לשנות (ולכנות) כפי הדרוש להקרבת קרבן פסח וכו' - ולכן גם אין מקום שלא להיות בערב פסח או ב"ד באייר קרוב לירות"ו].

הננו מתכבדים לפרסם בזה לראשונה צילום נדיר של כתי"ק מהגהתו של הרבי על בשיחה זו:

סיון העקה * 16/15 ←
 (16) דגם משני-יד-1000-היר מבקשים-ובנו"ד אנבר-בעשני-גיבורה, זכור מחצה סמאין
 ומחצה טהורין ונשים עודמות על הסהורים, אין עושים להם אה השני (פסגים-ע"ב)
 רמב"ם ה"ל ק"פ פ"ז ה"ג) פ"י-סכידן-טעפשיז-הם צבונן-הירי רצח נעשו אה
 חפ"ט, יח"ל-נמצא-טציבור-נדחן-ממ"ר-לשני-מכיון-סאי-עשי-הן-אה-הפסת-ראשון
 היחה-פזד-ע"כונ-החורה, ואין-ציבור-נדחין-מפסה-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל
 (15) (16) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (17) (18) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (19) (20) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (21) (22) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (23) (24) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (25) (26) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (27) (28) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (29) (30) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (31) (32) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (33) (34) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (35) (36) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (37) (38) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (39) (40) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (41) (42) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (43) (44) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (45) (46) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (47) (48) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (49) (50) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (51) (52) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (53) (54) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (55) (56) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (57) (58) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (59) (60) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (61) (62) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (63) (64) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (65) (66) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (67) (68) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (69) (70) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (71) (72) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (73) (74) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (75) (76) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (77) (78) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (79) (80) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (81) (82) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (83) (84) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (85) (86) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (87) (88) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (89) (90) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (91) (92) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (93) (94) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (95) (96) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (97) (98) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~
 (99) (100) ~~הפסת-ראשון-לשני- (מ"ב) יג' וז"ל~~

כתי"ק מיוחד זה נמסר לפרסום ע"י הרה"ת ר' שניאור זלמן י"י שיחי' האנין חבר
 וראש 'ועד להפצת שיחות' וממונה מהרבי מה"מ להדפסת ספרי קה"ת, ותודתנו
 הרבה נתונה לו ע"כ.

ונחתום 'בלשון הרב' (בסיום האגרת הנ"ל בה הודיע שנשתנה המצב): "ויהי רצון
 שיקויים בעגלא דידן כלשון הרמב"ם (תשובה פ"ז, ה"ה) ישראל עושין תשובה ומיד הן
 נגאלין - וגם עשיית התשובה מיד - ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל
 כו' (הל' מלכים ספ"א)".

מאוצר המלך

תשובות ומענות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מענה מי"ב מנחם אב תשמ"ח לר' חיים שי' דיין על מכתבו בקשר לקייטנה
שע"י 'שיבת הבוכרים כפ"ח' (כפי הנראה) (מהעתקת המענה):

דו"ח ה' מנחם אב נתקבל ות"ח ת"ח אה"צ להצלחת הקייטנה וכו'

מה שביקש עבור אחיו אה"צ

מענה מי"ב מנ"א (תשמ"ח?) לאחד עם בלבולים וקושיות וכו' (מהעתקת
המענה):

כל הנ"ל עצת רב מורה הוראה בפועל

אה"צ

לפנינו מכתבו של הרב ד"ר ארתור שיינער, רב בית הכנסת פארק איסט -
קהילת זכרון אפרים, אל הרשמ"מ בוטמאן מתאריך כ"ז מנחם אב תשמ"ח
(בתרגום חופשי ללה"ק):

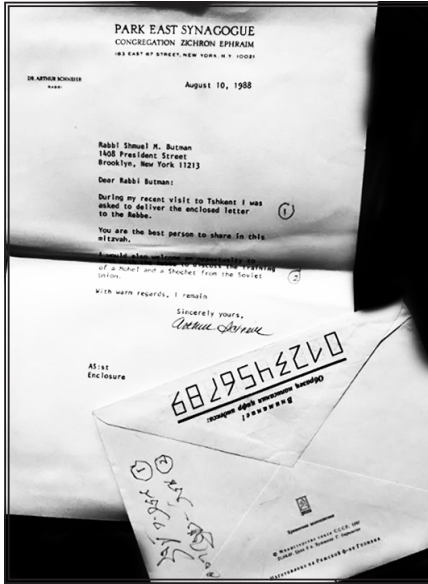
הרב בוטמאן היקר. בביקורי לאחרונה בטשקנט התבקשתי למסור המכתב המצו"ב
לרבי.

אתה הבן אדם שהכי טוב לשתפו במצווה הזאת.

גם הייתי שמח לקבל את ההזדמנות לפגוש את הרבי כדי לדון על אימון מוהל
ושוחט מברית המועצות.

בברכה חמה . .

הרב ארתור שיינער

מענה הרבי:

כ"ק אדמו"ר שליט"א כתב (1) לצד הקטע במכתב בו דווח על המכתב מטשקנט, ו-(2) לצד הקטע בו ביקש לפגוש את הרבי כדי לדון על העניין הנ"ל, ועל גבי המעטפה מטשקנט כתב:

(1) אזכיר עה"צ

(2) מז'ב - כמפורסם

במוצאי ש"ק פ' בלק - חג הגאולה י"ג תמוז תשמ"ט כתב אבי הכלה אל כ"ק אדמו"ר שליט"א:

מחר בבוקר - יום א' הננו מקיימים כאן מחנה קיץ (קיטנה) "גן ישראל" עם דגש מיוחד שיהי' ברוח החסידות. "המחנה" שלנו הוא בנוסף למחנה קיץ הרגיל המתקיים באותו זמן כאן בישיבת הבוכרים - אלא שהמחנה שלנו מיועד עבור בוגרי ה"מכינה" שבעזה"י יעלו בשנה הבאה לשיעור א' ועבור תלמידים שבעזה"י יהיו שנה הבאה במכינה (כשהכוונה להכינם בע"ה לשיעור א') וכן מספר תל' שנרשמו לשיעור א' כאן בישיבה (לשנה הבאה)

לע"ע ישנם עיכובים ותקלות בתכנון המדויק של המחנה אך אנו מקוים שבעזה"י תצליח להתגבר עלי' בעזה"י. נלמד [בנוסף לפעילות - נופש] במחנה פרקי אבות וכן הלכות בית הבחירה.

עלי הוטל לרכז את המחנה ויעזרו לי בעזה"י כמדריכים:

ר' ישעי'הו בן רחל איזיקוביץ

ר' חביב בן מרים חביבה ביטון

הת' שלמה בן שרה אלמליח

בין השאר מתוכנן לנו טיול בירושלים עיה"ק תובב"א וכן עוד טיול ליומיים ליד חוף

מברק הברכה של ביק אדמו"ר שליט"א
לפתוחת קייטנות חב"ד יגן ישראל בעולם

ב"ה, שלישי בתמוז,
פרשת וואג'ר ה' אני חלקך ונחלתך, חודש הגאולה,
התשס"ט, בודקלין ג'.

ל"גן ישראל"
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

חתי פתחת היגן ישראל" וכל משך שחוחם בו התצלחה רבה,
ובשנה המביאה זו, ובפרט שנמצאים אנו בשנת הארבעים והחמשים
החלואה רבעל הגאולה שעל זה נאמר: נתן ה' לבם לב לרעת ועינים לראות
ואזניים לשמוע.
יוסף כא"י אכס ובשמחה רבה בחינוך עצמו ובחינוך הסיביבה בתורה
(שהיא מורשה קהלת יעקב) ומצותי.
וימשיכו בכ"ו במשך כל השנה (במחוספה,
וכ"ו יקדים ויודו קיום התפלה: תבוא לפניך תפלתה הטע אוניך לנתת.
בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדיקנו.

בברכת העלחה בכל האמור
ובברכת תג הגאולה

מנחם שניאורסאהן

שלישי תמוז תשס"ט (התורה מסתמלת וארבעים מביטלת ונכתב פת"א)
שלישי בתמוז: יום כי יצאנו ממצרים ביום הזה יצאנו ממצרים ונעלה לעבר מצרים
התורה נאמלת ביום הזה יצאנו ממצרים ונעלה לעבר מצרים
(במספרים השמות י"ג וכו').
אני חלקך ונחלתך: כל אדם כי אשר ירבה ויחייב בו יחייב ה' חלקך ונחלתך בעולם כי (ומכאן פתח ה"ל שמינה
דברי יצחק)
שנה תשס"ט: שנה מביטלת ונתיק' (ל"ג, א). רחמי ייאל אוזר על תהלים להצדיק י"ג (ב"ד, ה).
נתן ה' לבם לב לרעת ועינים לראות
(בשמינה וכו')
נחמת ונחמת יעקב
הבוא: תשס"ט: תהלים פ"ג.

הים (עדיין לא הוחלט לאן) וסה"כ הימים
שנשאה במחנה 12 יום.

והננו בזה לבקש את ברכת כ"ק אד"ש
שהמחנה יצליח למעלה מהמושוער
ולמעלה מכל גדרי הטבע ושלא יהיו
ח"ו שום בעיות, תקלות, וכו' ובמיוחד
בטיוולים [יש קצת חשש בלב - לגבי הטיוול
לירושלים עקב הבעיות עם הערבים - אצל
חלק מהמדריכים]. ושהילדים יהנו בגו"ר
ויספגו חסידות ויתחזקו בבריאות לקראת
המשך לימודיהם בעזה"ת כאן בישיבה.

והעיקר שכל המחנה קיץ כרצון כ"ק
אד"ש ונוכל לגרום נחת ולבשר טוב
ככהנ"ל ושנזכה בקרוב ממש לגאולה
האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו
ובחסד וברחמים והוד כ"ק אד"ש בראשנו
אמן ואמן.

מענה הרבי שנתקבל בט"ו תמוז
תשמ"ט:

המענה במברק לגן-ישראל-אהע"צ

לשלמות הענין מצו"ב המברק לגן ישראל'.

לפנינו מכתבה של אחת לכ"ק אד"ש מה"מ אודות ילד שחוגג את יום
הולדתו ה"א ב"א ניסן תנש"א וכן מדווחת שבקרוב עתיד הוא לעבור
לביית ספר דתי יותר:

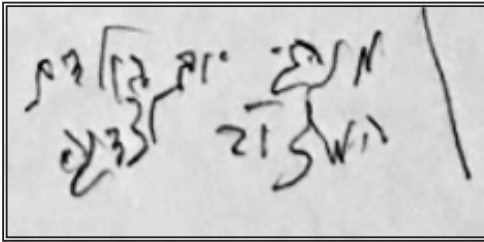
בס"ד מוצש"ק פרשת משפטים פרשת שקלים תנש"א.

שנת אראנו נפלאות

לכבוד כ"ק אדמו"ר שליט"א

שבוע טוב!

הנני החותמת מטה. . נתבקשתי לכתוב מכתב זה לכ"ק אדמו"ר שליט"א ע"י. .

בקשר לבנם היקר. . שיהי
בן 11 ב"א ניסן שנת אראנו
נפלאות.

ומבקשים ברכות להצלחה
בגשמיות וברוחניות להצלחה
רבה בכל אשר יעשה, אמן
סלה. שהרי ההורים שי'
יעבירו את בנם. . מבית הספר.

. לבית הספר. . שזה האחרון הוא בית ספר יותר דתי וההורים שי' רוצים מאד שבנם.
. יהי' בבית ספר יותר דתי, הם מאד מאד שמחים על הצעד הזה.

. . יעבור אי"ה לבית הספר. . ביום שני הבא עלינו לטובה כ"ז שבט תנש"א. שנת
אראנו נפלאות.

בברכת תודה רבה ושבוע טוב . .

הרבי מתח קו לצד המילים בהם נכתב אודות יום הולדתו של הילד ובשולי
הדף מתח קו נוסף ולצידו כתב:

מנהגי יום הולדת

המצו"ב לצדקה

יומן מבית חיינו

לפנינו יומנו המיוחד של ר' עזרא מפעי מחג החנוכה - ה' טבת תשל"ד. היומן עבר עריכה לשונית קלה למען ירוץ בו הקורא וכן הושמטו ממנו קטעים אישיים שאינם נוגעים ישירות לרבי או ל'אווירה' של 770 - בית משיח.

יום רביעי כ"ד כסלו

תפילת מנחה עם הרבי שליט"א למטה ועמדתי במקום די טוב. בשעת ההדלקה כשהמדליק הדליק הנרות חנוכה הרבי שליט"א נשען על הסטנדר והביט לעבר הנרות ולעברנו, הבחורים, שהיינו שרים את השיר 'הנרות הללו'. והרבי שליט"א נענע ברגלו ובידו [כאות] להתלהבות בשיר. לאחר מכן 'עלינו לשבח' ולאחמ"כ הרבי שליט"א הביט על רוסי אחד שעמד לידי והתחיל הרבי שליט"א לשיר את השיר 'ניעט ניעט ניקאווא'.

הדלקתי את הנרות ובינתיים שמענו את השיחות של הרבי שליט"א מהתוועדות י"ט כסלו. בשעה 6:50 תפילת ערבית עם הרבי שליט"א.

יום חמישי כ"ה כסלו

בקריאת ספר תורה הרבי שליט"א בא. דוד מלכא עשה הגבהה והרבי שליט"א הושיט את ידו הק' בכדי שלא יפול... ח"ו, אולם הרבי שליט"א לא נגע בספר תורה אלא [רק] הושיט.

בשעה 3:20 בערך הייתה תפילת מנחה עם הרבי שליט"א והיו שם למטה ב-770 המון ילדים כ"י, כנראה 3 אוטובוסים, וכמו כן הי' רמקול ודיברו לפני הילדים ורב של הצבא האוסטרלי [הרב חיים גונטיק] הי' שם ונאם. הרבי שליט"א נכנס וכולם עמדו והרבי שליט"א ניגש ליד הסטנדר שהי' בזווית על כמה קטנה. לפני כן הרבי שליט"א נגע כרגיל בפרוכת.

לאחר תפילת שמונה עשרה ילד אחד ניגש ליד הנרות ובירך והדליק. לאחר מכן התחלנו כל הבחורים לשיר את השיר 'הנרות הללו' ובתוך השיר הרבי שליט"א מחא כפיים ובסוף השיר ממש הרבי שליט"א מחא כפיים בחוזק יותר ושרנו יותר בקול ובמחזאות כפיים סוערות. לאחר מכן הרבי שליט"א הפסיק למחוא כפיים ו"עלינו לשבח".

לאחמ"כ הרבי שליט"א קרא לגרונר ואמר לו שהמורים של הילדים יחלקו לילדים שני דיימ'ס אחד לצדקה. הרבי שליט"א רמז לאדם אחד איפה הבן שלו (אני חשבתי שהרבי שליט"א רומז לנו על שנשענו על הארון קודש והרגשתי פחד עד שנודע לי שזה רמז לאדם הזה), לאחר שהביא את הילד הרבי שליט"א אמר לו שישים את הילד ליד כל הילדים והרבי שליט"א חייך. וכן רמז לעזרא שוחאט (דומני) על שלא הביא את בנו. וכן הרבי שליט"א רמז לצלם שלא יצלם.

**הזקן טעה
וכמעט אמר
"שהחיינו"
והבחורים
מנעו בעדו
והרבי
שליט"א חייך.**

לאחר שגמרו המורים של התלמידים לחלק את המעות הרבי שליט"א ירד מהבמה והתחיל לשיר את השיר 'ניעט ניעט ניקאווא' וליד הסטנדר של החזן עמד נחום מזרחי וברזילאי אחד מקורב (ועוד כמה) וכשהגיע הרבי שליט"א ליד הפרוכת הסתובב ועשה תנועה בידו הק' פעמיים לברזילאי ונחום קיבל 'שוק' לאחר שהרבי שליט"א עשה את התנועה הראשונה, אולם בשעה שהרבי שליט"א עשה את התנועה השני' הבין שהכוונה לברזילאי.

לאחר מכן הרבי שליט"א עלה לחדרו הק' וחיכיתי בחוץ עד שהרבי שליט"א יסע לביתו. באותו זמן שהיינו מחכים, ה'קבוצה' שלנו התארגנו והלכו לצא"ח, ו'בלבלו את המוח' לרסקין על שאינו מרשה שהקבוצה שלנו תשתתף במבצע חנוכה. ואני לא הלכתי והיייתי מחכה בחוץ על השלג מול 770 ואיתי היה ב. וגם עמדו שם הבת של חדוקוב ובתה הקטנה ועוד אשה אחת וכן מספר ילדים. כשהרבי שליט"א יצא בשעה 4:50 בערך הרבי שליט"א עשה תנועה לילדים לאות שלום.

יום שישי כ"ו כסלו

תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 3:05. בהדלקת נר חנוכה הזקן (זה שמברך כל הזמן) טעה וכמעט אמר "שהחיינו" והבחורים מנעו בעדו והרבי שליט"א חייך. והוא לבד אמר את 'הנרות הללו' בלי ניגון ולאחר מכן הרבי שליט"א הלך לחדרו. הרבי שליט"א הי' כבר לבוש מעיל של שבת.

התפללנו תפילת ערבית עם הרבי שליט"א. לאחר התפילה למדתי אני ומשה שיחה
ההלכנו לאכול. חזרתי ל770 וחכיתי למעלה עד שהרבי שליט"א ייצא. לאחר שהרבי
שליט"א יצא הלכתי לחדר.

יום ש"פ מקץ - שבת חנוכה

תפילת שחרית בערך בשעה 10:20 עקב שגמרו את התהלים מאוחר. ההתוועדות
התחילה בשעה 1:30. בתוך ההתוועדות הרבי שליט"א נענע בגופו הקדוש וכן מספר
פעמים רמז למספר אנשים שישתו לחיים ביניהם שוטר אחד. הרבי שליט"א דיבר על
מיהו יהודי וכן על ועידת השלום בז'נבה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:45. הרבי
שליט"א נתן לשני חתנים משקה וכן נתן לדוד רסקין את המזונות לחיזוק מבצע חנוכה.
ממש בסיום ההתוועדות הרבי שליט"א התחיל לשיר את השיר "ניעט ניעט ניקאווא"
ובמשך ברכת המזון הי' הרבי שליט"א מנענע בגופו הק'.

לאחר מכן תפילת מנחה והי' צפוף מאוד. לאחר התפילה הרבי שליט"א התחיל לשיר
את השיר "ניעט ניעט ניקאווא" ויצאתי לחוץ ונכנסתי ל-770 מהדלת הראשית (עקב
הצפיפות שהייתה לעלות למעלה) היות שיתכן שתהי' תפילת ערבית כעת, ולבסוף
ר' גרונר הודיע שהתפילה תתקיים למטה וירדתי.

טבת תשל"ד

בתפילת ערבית הי' צפיפות גדולה. לפני עלינו לשבח הדליק את הנרות בברכה בקול ושרנו 'הנרות הללו' במנגינה, והרבי שליט"א הי' מכה באצבעותיו אחת על השני' ובסוף השיר [עודד] גם בגופו הק' חלש. אחר תפילת ערבית הרבי שליט"א התחיל לשיר את השיר "ניעט ניעט ניקאווא".

לאחר התפילה יצאתי לחוץ וחיכיתי בחוץ עד שהרבי שליט"א יצא, ולבסוף יצא הרבי שליט"א ונסע לבית וכולם שרו את השיר "ניעט ניעט ניקאווא" והרבי שליט"א עשה תנועה בידו הק' ונכנס למכונית כשממשיך לנענע בידו הק', וכן מעבר למדרכה בכביש הרבי שליט"א נענע בידו הק'.

[במהלך הלילה] קיבלתי מדוד רסקין מזונות מה שהרבי שליט"א שלח לחיזוק מבצע חנוכה, דוד רסקין אמר שיעשו רשימה מי הנוסעים מחר למבצע חנוכה.

יום ראשון כ"ח כסלו

הרבי שליט"א הי' בקריאת ספר תורה וצבי לידר עשה הגבהה, וכשהוציא את הבד המכסה את הספר תורה נגע בבד בידו הק' של הרבי שליט"א. וכן הרבי שליט"א הושיט קצת את ידו הק' להחזיק את הספר תורה. כשהניח את הספר תורה הרבי שליט"א הזיז את הבד לצד כדי שיהי' הספר תורה באמצע התיבה.

בשעה 3:20 הייתה למעלה תפילת מנחה עם הרבי שליט"א. לאחר שמונה עשרה וברכת הדלקת הנרות, איך שהתחלנו לשיר הרבי שליט"א פתח את הדלת וכל הזמן הייתה הדלת פתוחה עד שהרבי שליט"א יצא והלך לחדר. בשעת השיר הרבי שליט"א נענע את אצבעותיו הק' ובסוף השיר גם בגופו הק'.

בשעה 4:35 הרבי שליט"א יצא ונסע לבית ולפני כן מסר למשרד [המזכירות] חבילה של מכתבים. בדיוק כשהרבי שליט"א יצא עברו שלושה ילדים בני 14 בערך במדרכה, והרבי שליט"א הלך אחריהם כל הזמן. בשעה 6 בערך הרבי שליט"א חזר מהבית.

תפילת ערבית בשעה 6:50. לאחר סדר חסידות באנו ל-770 וחילקו דמי חנוכה. לפני כן ר' מענטליק הסביר את המכתב וכן נתנו לכל אחד דיים שיתן זה לצדקה.

יום שני כ"ט כסלו

הרבי שליט"א הי' בקריאת ספר תורה ובשעה שעשו הגבהה הגביה את ידו הק' גבוה כדי להגן [שלא יפול]. רצייתי לשים תהלים אולם הבן של מאיר הארליג טען ששם לפניי ובסוף הוא זה ששם.

לאחר הקריאה כשהרבי שליט"א יצא ללכת לחדרו, עמד עזרא שוחאט הוא והבן

והבת שלו הקטנים בפרוזדור הקטן מול גן עדן התחתון, והרבי שליט"א שאל את הילד באידיש האם קיבל דמי-מעוות חנוכה והילד לא ענה, והרבי שליט"א חזר ודיבר בעברית והילד (כנראה) הגיב לאות שלא קיבל, והרבי שליט"א אמר שיחכה והוא יביא לו. והרבי שליט"א נתן לילד ולילדה כל אחד מטבע של דולר.

בשעה שיצא לחוץ, הרבי שליט"א הביט על מכונית שהייתה חונה ועלי' מנורה גדולה (חנוכי')

בשעה 12 בא האוטובוס [למבצע חנוכה ותפילין] ועליתי עליו, אולם בגלל שהי' ממש מלא ישראלים ביקשו ממני לרדת כדי להעלות אמריקאים. כשעוד הייתי באוטובוס, בשעה 12:15, הרבי שליט"א בא מהבית וכשהי' הולך על המדרכה הביט הרבי שליט"א על האוטובוס שבו היינו נמצאים, וכל הבחורים שבתוך האוטובוס עמדו עד שהרבי שליט"א נכנס ל-770.

הרבי שליט"א נסע היום לאוהל. בשעה שהרבי שליט"א חזר מהאוהל נסע הנהג מהצומת הגדול של קינגסטון ופנה שמאלה ונסע בכביש החד סטרי בכיוון הנגדי מהמסלול של הכביש, ועמדה המכונית מול 770 כשהפנים שלה לכיוון ברוקלין.

תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 5:40. בהדלקת הנרות הזקן שמברך על ההדלקה אמר את 'הנרות הללו' לבד ולא שרו היות שהי' מאוחר. תפילת ערבית עם הרבי שליט"א בערך בשעה 6:10. בתפילת ערבית הרש"ג התפלל איתנו - עם הרבי שליט"א. לאחר 10 דקות בערך מסוף התפילה הרבי שליט"א יצא מחדרו הק'. בשעה שיצא לחוץ הרבי שליט"א הביט על מכונית שהייתה חונה בחוץ ועלי' מנורה גדולה (חנוכי').

יום שלישי ל' כסלו ואדר"ח טבת

לתפילת שחרית בקריאת ספר תורה הרבי שליט"א בא. ר' דוד רסקין עשה הגבהה. תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 3:20 ולאחר מכן הדלקת נרות, 'הנרות הללו' ללא ניגון, עלינו לשבח והרבי שליט"א חזר לחדרו הק'.

תפילת ערבית עם הרבי שליט"א בשעה 6:50 לאחר תפילת ערבית אחרי שהרבי שליט"א פתח את הדלת פנה לעבר חודקוב והוא נכנס לחדרו של הרבי שליט"א, ודוד רסקין הי' מכריז איזו הודעה ומיד יצא חודקוב ואמר לרסקין (שעדיין היה מכריז) שיכריז מה שהרבי שליט"א אמר לו: שמי שיסע מחר למבצע חנוכה וכן מחרתיים (ביום חמישי) ע"י שירשם אצל צא"ח ויסע לאן שיגידו לו, אזי הרבי שליט"א יתן לו

מחר בערב - יום רביעי נר ה' דחנוכה - מעות חנוכה.

יום רביעי א' טבת - בדר"ח טבת

בתפילת שחרית הנחתי תהלים והרבי שליט"א קרא בו. חזרנו מהמבצעים ל770 בשעה 6:45 והתפללנו תפילת ערבית עם הרבי שליט"א. לאחר האוכל והדלקת נר חנוכה חזרתי ל-770 והזאל למטה היה מלא מפה אל פה וחילקו דפים למלאות בהם השם הפרטי, המקום שכל אחד נסע וכמה כ"א חילק נרות חנוכה. מצאתי לי דף אולם חיפשתי את החברותא שלי שאיתו עשיתי את המבצעים ולא מצאתי אותו. ועמדתי בתור לקבל פתק אחר שאת זה אני צריך למסור לבנימין קליין שהוא עמד ממש ליד הדלת של הרבי שליט"א.

לאחר שקיבלתי את הפתק הלכתי למקווה מהר וחזרתי וכבר יש תור ענק לקבל דולר מהרבי, תור של סיבוב שלם על כל האולם. התור בתחילה הלך לאט לאט ובסוף הלך בקצב מהיר. לאחר מכן התקרבונו ליד החדר של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ובשעה שאני כבר עומד ליד החדר של כ"ק אדמו"ר שליט"א ואחד הי' עומד לפני, בדיוק באותו זמן הרבי שליט"א הפסיק לחלק והביא חבילה חדשה. לאחר שקיבל האיש שעמד לפני קיבלתי דולר אחד מידו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבי שליט"א בירך

**הרבי שליט"א
עשה תנועות
בידו הק' בתוך
המכונית ולפני
כן, וכן בכביש
אחרי הסיבוב
של הרמזורים**

אותי "א פריילאכן חנוכה".

ויצאתי וחיכיתי מול הדלת של גן עדן התחתון והסתכלתי כשהרבי שליט"א מחלק לאנשים את הדולרים. בגלל שלא היו אנשים הייתה הפסקה והרבי שליט"א נכנס לחדרו, ולאחר זמן נפתחה הדלת שנית והרבי שליט"א המשיך לחלק וחלק קיבלו מעטפות לבנות וכנראה שהדולר בפנים. וכן הרבי שליט"א קרא ליודל (הנהג של הרבי שליט"א) ונתן לו מעטפה לבנה (כנראה עם דולר). וכן הרבי שליט"א קרא לאחד ודיבר איתו וחיך אליו.

יום חמישי ב' טבת - זאת חנוכה

בתפילת שחרית הרבי שליט"א בא לקריאת ספר תורה. נחום מזרחי עשה הגבהה. בשעה 12:15 לערך הלכנו למבצע חנוכה ולמבצע תפילין ולפני כן ראיתי את הרבי שליט"א בא מהבית ונכנס לחדרו הק'.

טבת תשל"ד

בחגיגה [שהתקיימה בצהריים ב-770 לילדים] היו ארבעה בחורים מחופשים כמו בפורים ועשו כל מיני תנועות מצחיקות וכן עשו הגרלת פרסים, והייתה להקה וליפסקר גם כן חלק ממנה והי' מאוד שמח. חצי האולם שלכיוון הפרמידות הי' עבור הבנות והחצי השני שלכיוון ההיכל לבנים.

בשעה 4:10 כבר נסתיים הטקס וחיכיתי ב-770 עד שהרבי שליט"א בא מהאוהל. תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 5:20 בערך. בשעה 6:20 הודיע ר' גרונר שתפילת ערבית עם הרבי שליט"א בשעה 6:30. חלק בינתיים קפצו למטבח ואני נשארתי. בשעה 6:35 תפילת ערבית עם הרבי שליט"א ולאחר מכן 5 דקות בערך מסוף התפילה התחילה ההתוועדות עם הרבי שליט"א (כבר ידעתי שתהי' התוועדות בבוקר בשעה 11 שאז אמר לנו זאת בנימין קליין במשרד).

הרבי שליט"א התיישב בכסא והיו 3 שיחות וכן מאמר ד"ה כי עמך מקור וכו' ולאחר מכן שני שיחות. בתחילת ההתוועדות כשהרבי שליט"א התחיל לדבר הרמקול לא פעל, והרבי שליט"א הפסיק ופנה לעבר ר' גרונר ור' גרונר רק היזו את המיקרופון והתחיל לפעול... באמצע איזה שיחה [שוב] הפסיק הרמקול והרבי שליט"א [פנה] לעבר השני, איפה ששם המערכת של הרמקול, וסידרו את זה במשך שניות והמשיך את השיחה.

הרבי שליט"א בתוך ההתוועדות ציווה לכל אלו שהשתתפו במבצע חנוכה שישתו לחיים ושתינו. בתוך השיר 'האפ קאזאק' הרבי שליט"א התנועע בחוזק וכן עשה בשתי ידיו הקדושות בבת אחת תנועות לשיר יותר בקול, וכן הרבי שליט"א ציווה לשרוק וכל מי שידע שרק. וגם בסוף ההתוועדות בשיר 'ניעט ניעט ניקאווא' - שהרבי שליט"א

בעצמו התחיל לשיר - ציווה לשרוק והי' שמח מאוד. בהתוועדות הרבי שליט"א רמז [לאחד] בידו הק' שישתה לחיים בכוס גדולה.

ההתוועדות הייתה מ-7:50 ונסתיימה בשעה 9. בסוף ההתוועדות הרבי שליט"א בירך ועד לחדרו הק' שרו והרבי שליט"א עשה איזה תנועה בידו הק'. לאחר כ-15 דקות מסיום ההתוועדות הרבי שליט"א יצא ונסע לבית, והרבי שליט"א עשה תנועות בידו הק' בתוך המכונית ולפני כן, וכן בכביש אחרי הסיבוב של הרמזורים.

יום שישי ג' טבת

היום הרסו קיר אחד ב-770. תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 4:30 בערך. תפילת ערבית בשעה 5:30. לאחר התפילה למדתי אני ומשה שיחה וכן למדתי עם הבן של מאיר הארליג שני אותיות משיחה באידיש. לאחר האוכל חזרתי ל-770 וחיכיתי למעלה עד שהרבי שליט"א יצא והלך לבית בשעה 10.

יום ש"פ ויגש, ד' טבת

תפילת שחרית עם הרבי שליט"א בשעה 10. לאחר התפילה הלכתי לחדר אוכל ועשיתי קידוש, וחזרתי ל-770 להתוועדות שצריכה להתחיל בשעה 1:30 כרגיל, והוצאתי את הארגז זה שאני עומד עליו בעת ההתוועדות.

בניגון אחד בהתוועדות התנועע הרבי שליט"א חזק והי' שמח. המאמר הי' ד"ה ויגש אליו יהודה. בהתחלת ההתוועדות

טבת תשל"ד

הרבי דיבר על הנושא [של] מיהו יהודי. במשך ההתוועדות הרבי שליט"א רמז לאחד או לשניים שישתנו לחיים. בהתוועדות הרבי מזג לילד יין ולאבא כנראה נתן את הבקבוק. וכן הרבי שליט"א נתן מזונות שיחלקו לקהל אמנם [רק] לאלו שהשתתפו במבצע חנוכה.

בסוף ההתוועדות הרבי שליט"א התחיל לשיר את השיר 'ניעט ניעט ניקאווא' ובמשך ברכת המזון הי' הרבי שליט"א מתנועע וכולם שרים. בסוף ההתוועדות הרבי שליט"א עשה תנועה בידו הק' והתפללנו תפילת מנחה. בסוף התפילה הרבי התחיל לשיר את השיר 'ניעט ניעט ניקאווא' עם תנועה בידו הק' וכולם התחילו לשיר, ומיד יצאו כולם לחוץ וכעבור דקות ספורות הרבי שליט"א יצא [מחדרו הק'] והלך לביתו וכולם היו שרים והרבי שליט"א הי' עושה תנועות בידו הק' לאות לשיר יותר.

מאחד הבתים בא ילד אחד והושיט לרבי שליט"א את יד שמאל להגיד שלום, אולם הרבי שליט"א תפס את ידו הימנית לומר שלום. ליוויתי את הרבי שליט"א עד לבית [ובדרך] הרבי הצדיע לשוטר שעמד בצומת איסטערן פארקוואי וברוקלין. בפרזידנט הי' רמזור אדום [למכוניות] והרבי שליט"א עבר בין שתי מכוניות אולם הרמזור התחלף לירוק והרבי שליט"א נתן ריצה קלה כשלוש פסיעות.

תפילת ערבית עם הרבי שליט"א בשעה 5:23 בערך. בערך אחרי 45 דקות לאחר התפילה, הרבי שליט"א יצא ונסע לבית. בהמשך הלילה היה ב-770 חזרה על השיחות של ההתוועדות, וכן יותר מאוחר רסקין בא עם המזונות ועם המשקה ובחור אחד חזר שיחה מההתוועדות של היום, ולאחר מכן רסקין דיבר משהו ור' מענטליק הסביר את המכתב [כללי] מ[גר] ה' [ד] חנוכה. לאחר מכן חילקו מזונות וכן משקה מהרבי שליט"א.

יום ראשון ה' טבת

תפילת מנחה עם הרבי שליט"א בשעה 3:30. תפילת ערבית עם הרבי שליט"א בשעה 6:50. הלילה יש יחידות.

חדשות 770 בית חיינו

לכונן את 'בית חיינו'

על 'עיתוני המהפכה' - היומנים-הבטאונים החסידיים גדושי ההתלהבות, ההתרגשות, השמחה והאמונה שהפיחו חיים ברבבות בתי-אב בארץ ובעולם והציתו את אש ההתקשרות וההתמסרות אל מקור חיינו - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. מאת הרב אסף חנוך שי' פרומר.

מאז שנת תשמ"ב, הזכיר הרבי מלך המשיח שליט"א מדי שנה בשנה את הרמז בראשייתיות של פרט השנה - תהא שנת ביאת משיח, גאולת משיח, דברי משיח, המלך המשיח, משיח ודאי, זו שנת משיח, חירות משיח, משיח טובה. בדרך כלל, תשובה על סימן השנה יצאה לשלוחים שהדפיסו לוחות-שנה זמן קצר לפני תחילת השנה, והדיבור על כך ברבים היה ממוש לקראת השנה החדשה או בתחילתה.

אולם, בשנת תשמ"ט כבר בסמיכות לחג הפסח, החל הרבי לדבר ברבים על כך שהשנה הבאה - תהא שנת ניסים. ויהי לפלא.

כאשר הבחינו החסידים כי מתחילתה של אותה שנה החל הרבי ללכת עם סירטוק של משי גם בימות החול - היה ברור כי יש דברים בגו, ותחילתה של השנה מסמלת גם פתיחה של תקופה חדשה.

הדברים קבלו משנה תוקף כאשר ביאר הרבי בשיחה, כי בהתאם להקבלה בין ימות השבוע ל"ששת אלפי שנין" של קיום העולם לקראת האלף השביעי של הגאולה - הרי שבשנת תש"נ מתחיל "ערב שבת קודש אחר חצות היום" (500 השנים הראשונות באלף השישי מקבילות ללילה, ולאחר 250 שנים נוספות, חל "חצות היום").

דיבורים על "תקופה חדשה" נשמעו החל מחודש אדר תשמ"ח, לאחר הסתלקותה של הרבנית הצדקנית חי' מושקא ע"ה. ואכן, מני אז נראו כמה שינויים בהנהגה, כגון תפילה ג' פעמים ביום עם הציבור, הפסקת התוועדויות בימי החול וקביעתן בכל שבת

הגיליון נמכר ב-770. אלול תנש"א

קודש, ועוד. עם זאת, היה נעלה מכל ספק, כי המעבר מ"שנות המ"ם" ל"שנות הנו"ן", ממסל נסיקה לפסגה נוספת, נעלית שלא בערך; וכלשון הרבי באותה שנה - "ארים ניסי, על ההרים".

ה"ניסים" עליהם דיבר הרבי - הפכו למציאות. התמורות הרבות שהתחוללו בעולם במשך אותה שנה וממנה ואילך, ובראשם, התפרקותה הסופית, הרשמית והמוחלטת של מדינת ברית-המועצות, ושרשרת האירועים שסביב מלחמת המפרץ - היוו אבן פינה בהכרזות חוזרות ונשנות, על היותם של אירועים אלה סימני הגאולה, המתאימים לדברי חז"ל אודות הזמן שקודם התגלות המשיח.

הדיבורים על הגאולה הקרובה וההכנה אליה, הופכים מאז להיות הנושא העיקרי והמרכזי בתורתו והנהגתו של הרבי. אם בשנת תש"נ מדבר הרבי על "ניסים" ו"סימנים" - הרי בשנת תנש"א נשמעו ביטויים מפורשים, כי בהתאם לדברי ה'לקוט שמעוני' הידועים המתייחסים למלחמת המפרץ, נמצאים ב"שנה שמלך המשיח נגלה בה".

משם - עליה נוספת, לי"א החודשים מאז ה"שיחה הידועה" בכ"ח ניסן תנש"א - עשו כל אשר ביכולתכם להביא בפועל משיח צדקנו" - עד לכ"ז אדריראשון תשנ"ב, המהוים יחידת זמן אחת של "העכסטע צייט" [=זמן השיא] להתגלות משיח, דבר הנותן את אותותיו בכל הגה היוצא מפי קודשו, בכל הנעשה בין כתלי 770, על כל צעד ושעל.

תקופת התפר שבין שנות המ"ם והנו"ן, התאפיינה באירועים סוערים בארץ הקודש

ובפרט בקרב היהדות החרדית. מעורבותו הישירה של הרבי באירועים אלה, גורמת באופן טבעי להתעניינות עצומה ובמיוחד בחוגים אלו, בכל הקשור ל"רבי מליובאוויטש" היושב בברוקלין ומצודתו פרוסה על ארץ הקודש. הביטויים השמיימיים והנבואיים הנשמעים מפי נשיא הדור, רק מגבירים את הסקרנות, את הלהיטות לעקוב אחר "קול התור" - זה מלך המשיח - אשר "נשמע בארצנו".

הצמאון האדיר לדעת מה קורה "שם" - מהוה רקע מתאים לפריצתה של תופעה תקשורתית מדהימה בעוצמתה, הבאה כמים קרים על נפש עייפה: "חדשות 770 - בית חיינו". לא עוד יומנים אישיים העוברים מיד ליד, לא רק שביבים הנמסרים מפיהם של החוזרים משם, כבר לא פער עצום בין "בית רבינו שבבבל" ל"במערבא אמרי" - אלא, שבועון בהפצה רחבה, המביא כל פרט ופרט מסביב לשעון של הרבי ו־770: מתי הרבי נכנס לתפילה ומתי נסע למקוה; הרבי אמר שיחה פתאומית; כמה שעות ארכה חלוקת הדולרים ומי ומי העוברים; כך־וכך קנקני משקה הועמדו על השולחן בהתוועדות, וכן הלאה. הדפים נחטפים בריכוזי חב"ד ובריכוזים החרדיים בכלל, והופכים לשיחת היום.

**תופעה
תקשורתית
מדהימה
בעוצמתה,
הבאה כמים
קרים על
נפש עייפה:
"חדשות 770
- בית חיינו"**

מאז ומעולם ידעו חסידים, כי גם "תנועת צדיק . . . צריך לפעול שלא תשכח לעד". בחרדת קודש התייחסו חסידים להנהגות של מורם ורבים, "בשגם שכולן מתאימות" ויסודתם בהררי קודש. עם זאת, בקרב חסידי חב"ד לא הייתה הדגשה מיוחדת, ו"עסק החסידות" לא סבב על ידיעת תנועות הצדיק לפרטיהן, כי אם על לימוד תורת הדא"ח של האדמו"ר ועבודה במוח ולב כדי להביא את הדברים "בפנימיות".

יתר על כן: גם התחקות אחר מנהגי הרב במטרה ללמוד מהם הוראה לפועל, לא היה נחלת הכלל בקרב חסידים מאז ומעולם, ויש שאפילו הסתייגו ממנו. גם בכך היו יוצאים מן הכלל, שגם אם דקדקו בענינים כגון אלה ואפילו העלום על הכתב, היה זה בדרך כלל בבחינת "מגילת סתרים", באופן פרטי, ולא כענין המסור לציבור.

שינוי המגמה בענין זה החל בהיותו של הרבי מלך המשיח שליט"א "חתנא דבי נשיאה" בחיים חיותו של הרבי הקודם, כשהוא מפרסם את מנהגי בית הרב, וקובעם להלכה פסוקה. צא ולמד מכך שראשית ביכורי ספריו היו לוח "היום היום" המלקט "פתגמים ומנהגים מסודרים לימות השנה", ו"הגדה של פסח עם לקוטי טעמים ומנהגים". גם ב"קובץ ליובאוויטש" היוצא באותם שנים מוקדש מקום לנעשה בחצרות הקודש.

גם את זקני החסידים מעודד הרבי כבר אז, להעלות על הכתב את כל מה שראו ושמעו אצל רבותינו נשיאנו שבצלם זכו להסתופף. הדבר משפיע באופן טבעי על יחסם של חסידים בדור השביעי - לרבי עצמו. מראשית שנות היודי"ם מוצאים יומנים המתארים את ה"תמידין כסדרן" היום-יומי של הנהגות הרבי, עד לפרטים ה"צדדיים" והקטנים ביותר, לאמור: בשעה זו וזו נכנס הרבי, באיזה מקום התפלל, על מה התעכב, כך וכך שעות שהה באוהל, ועוד. - סגנון שונה במובהק מהמצוי בכתבי חסידים בדורות קודמים שהגיעו לידינו.

ובכל אופן, הן מבחינת הצורה (של כתיבת והפצת הדברים במידה והייתה), והן מבחינת התוכן והחשיבות שיוחסו לענין - היה זה בבחינת "פרפרת" הבאה כתוספת לעיקר, ולכן גם מיועדת למצויים כבר "בפנים" אצל העיקר, ולא ל"עמא דבר"

במובנו הרחב. [תעיד על כך גם הסתייגותו של הרבי במשך שנים ארוכות, מעיסוק בפעולות שבשולי אותו "תיעוד", כגון צילמו באופן קבוע וכיו"ב, ובטח אם הדבר נעשה ע"י בחורים שתורתם אומנותם].

יום חמישי, ט"ז כסלו

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע ל"אוהל" (פעם רביעית בשבוע זה).
 חזר ב-6:00 לערך. לאחר תפילת ערבית אמר: **"מ'ועט טיילן צדקה"**,
 וחילק לכאו"א שטר לצדקה. החלוקה הסתיימה מהר.
 ♦ יצאה תשובה מיוחדת במינה למערכת "בית חייו" ב-770:
"נת' ות"ח ובטח ימשיכו בזה וכל המפרט הרי זה משובח כו', אזכיר עה"צ".

"תשובה מיוחדת במינה". יומן "שנת ניסים בבית חייו"

הופעתו של "חדשות 770

- בית חייו, סימלה מהפך גם בגישה זו: פתאום התקבל אישור מפורש "מלמעלה" להפוך את ה"יומן הפנימי" לעלון שיד הכל ממשמשת בו, ששיאו התבטא בתשובה המדהימה "וכל המפרט הרי זה משובח וכו"! כאשר בצבצו דפיו של העלון מתוך סידור התפילה של הרבי, והוא נטלו עמו בעת נסיעתו לאוהל - היה ברור כי חשיבות הענין היא מעל ומעבר ממה שניתן "לפרט"...

כל תופעה בעולם, ובפרט הקשורה להתגלות תורת החסידות ודרכיה - מתפרשת בשני רובדים-אופנים, זה לפנים מזה:

לדוגמה: עצם הצורך בהתגלות החסידות - מלמד על מצב רוחני ירוד, "התעלפות" עם ישראל, הדורש תרופה חזקה ומיוחדת, בדמות שחיקת האבן שבכתר המלך עד אשר טיפה ממנה תגיע לפיו של בן המלך; לאידך - גילוי תורת החסידות בדורות אלה מהוה גם "טעימה" מפנימיות התורה שילמד משיח צדקנו. מחד - ירידת הדורות, מאידך - גילוי נעלה יותר מבשנים עברו, הקשור להזדככות העולם והתקרבותו לגאולה.

ובענין נוסף - מעבר מרכז חסידות חב"ד ל"חצי כדור התחתון": בפשטות, נבע הדבר מהאילוץ לצאת מרוסיה לאחר מאסרו וגאולתו של הרבי הריי"צ, ולאחר מכן מההכרח לעזוב את אירופה הבווערת ולהמלט למקום מבטחים. ואכן, הרבי הריי"צ מתבטא לא אחת בכאב על חוסר יכולתו להשתטח על קברי אבות, וכן על הנחיתות הרוחנית העצומה של אמריקה מול "הבית הישן". אמנם, במעמד קבלת האזרחות מדבר הרבי הריי"צ בסגנון שונה, על בחירת ארץ זו כמקום מתאים להפצת המעיינות, ובתורת הרבי הדברים מקבלים צביון ברור יותר, כהשלמת תהליך אלוקי להפוך גם את התחתון ביותר - למקור של גילוי פנימיות התורה.

כך גם, ניתן אולי לומר, בענייננו: המעבר של "יומן מבית חיינו" לקדמת הבמה, כפורמט המתאים לקטן ולגדול, יכול להתקשר ל"התמעטות המוחות והלבבות" גם אצל חסידים, ועוד יותר לאור העובדה שמעגל "המקושרים או השייכים" לרבי הלך והתרחב ממימדים ניכרים, ולציבור ניכר ממנו התבקש אפיק קשר תובעני פחות, ברמה וסגנון מותאמים לו, אך בדיבד בצורה שרוחב היריעה ("כל המפרט") - תוכל למלא את מקום ה"אורך ועומק".

ביחד עם זאת, התייחסותו המיוחדת של הרבי לעלון זה, מצביעה על פן עמוק יותר:

תורת החסידות מבארת, כי בעוד שבזמן הזה מסוגלים להתקשר לתורה ולנותן התורה רק באמצעות כלי ההשגה - הרי לעתיד לבוא, יגלה משיח צדקנו אלוקות באופן של "ראיה", בה ניתן להגיע למדריגות גבוהות ופנימיות בהרבה (ואף באמצעות הקשר של "מלך ועם", הנעלה גם מראיה). האפשרות שנתן הרבי לראותו בהזדמנויות כה רבות בשנים אלה, וביחד עם זה, להעביר את אותה "תמונה" לכל מדינות המלך - היא (ככל שניתן להסיק "בדרך אפשר") מעין טעימה מערוץ השפעה נעלה זה, המדלג

מעל מגבלות וחילוקים של הבנה השגה, ויוצר קשר של "עצם עם עצם", בין היחידה הכללית של הדור ובין כל אחד מאנשי הדור.

ולא זו בלבד: מלבד עצם המצב של גילוי אלוקות שיתחדש אז - הדבר יתבטא מכל פרט גם של גשמיות הבריאה, "אבן מקיר תזעק". אם בזמן הזה "לבושים" ו"גילויים"

כ' חשוון תשנ"ב. גליון "בית חיינו" בידו הק' של הרבי

מעלימים במידת-מה על הופעת ה"נקודה" וה"עצם" - הרי שלעתיד תהיה הרמוניה מושלמת, בו כל פרט של כחות הנפש יבטא את עצם הנפש, וכל נברא על כל פרטיו ובגדריו יבטא את "אמיתת המצאו" של הבורא.

ושוב, בדרך אפשר בלבד: גם היבט זה

משתקף במרכזיותו של "יומן בית חיינו" בזמן הסמוך ביותר לביאת המשיח - הצד הגלוי והחיצוני אינו מתמודד מול תשומת הלב לעיקר ולפנימי, כי אם אדרבה - כל פרט מהנהגת נשיא הדור, המשיח שבדור, משקף באופן מלא את נקודת המרכז, את הציר עליו סובב הכל, את מה שהוגדר על ידו כ"עבודה היחידה" בזמננו - קבלת פני משיח.

ואם כך בעת ההיא, עובר לעשייתן - כל-שכן וקל-יחומר עתה, אשר הימים האלה צריכים להיות "נוכחים" וע"י כך "נעשים":

יותר מאי פעם נזקקים הכל לרענן את זכרונם (ושמא אף ללמוד מחדש) ולהביט אל "צור מחצבתם", אל הימים בהם נוצקו יסודותיו של "מבצע משיח", והונחו היסודות לעבודת השליחות העיקרית בימינו.

לראות כיצד הרבי מלך המשיח שליט"א עצמו הופך את "בשורת הגאולה" ממשאת נפש לפקודת יום, לחוות מחדש את הופעתו של "קונטרס בית רבינו שבבבל" על ביטוייו המיוחדים והיחס המיוחד של הרבי כלפיו (גם הוא נקבע מקומו בסידור); להוכיח מה היו הפעולות שננקטו לאחר ה"שיחה הידועה" ותגובות - ועידודי - הרבי אליהן; לראות כיצד המסר של "הגיע זמן גאולתכם" מבצבץ מכל חלוקת דולרים, מכל שיחת-קודש, מכל מענה כללי, ובעיקר, כיצד כנואל ראשון בשעתו, הוא שם בפי חסידיו את המענה לשאלה "ואמרו לי מה שמו, מה אומר אליהם"!

ואין טוב מאשר הגליונות של "חדשות 770 בית חיינו" המסכמים את אותו "מועד מועדים וחצי" - שנתיים ומחצה - בחצרות קדשנו, כדי לידע ולהתוודע, כאן ועכשיו, "מה אנו, מה חיינו".

'בית חיינו' - סיפורים ואירועים

'בית חיינו' על מיטת הרבי

מספר הרב ברוך כהנא: בשלהי שנת תש"נ, לאחר צאתם לאור של גיליונות 'תקציר בית חיינו' הראשונים, ביקש ממני גיסי הרב ברנדלר להכניסם אל הרבי. כתבתי פתק עם בקשת ברכה לתקציר וצירפתי אליו את הגיליונות שיצאו לאור עד אז כדוגמא, כשאני מוסר זאת דרך המזכיר הרב בנימין קליין ע"ה. כעבור זמן מה ניגשתי אל הרב קליין והתעניינתי האם הרבי הוציא תשובה על התקצירים. הוא השיב לי שלא יצא מענה בכתב, אך הוא יספר באוזניי את אשר התרחש בקודש פנימה:

"מסרתי לרבי את התקצירים כשאמרתי שזה תקציר היוצא מתוך ה'בית חיינו'. הרבי הצביע על המיטה שהייתה בחדרו הק', עליה היה מונח הגיליון האחרון של 'בית חיינו', ואמר: "שׁוין פאראן דא" [= הרי זה כבר ישנו פה]. אמרתי לרבי שמדובר בתקציר מתוך הגיליון המלא, אך הרבי הגיב שוב "דאס איז די זעלבֶע זאך" [= זה הרי אותו דבר]..."

בקשר לתוכן דברי הרבי שהתקציר והגיליון המלא 'כולא חד' שאלתי את הריב"ק מהי כוונתו הק', והוא השיב לי "זה מה שהרבי אמר. תפרש את זה איך שאתה מבין"...

זיכיון משה שאוהבן

עוד מספר הרב כהנא: בערב יוה"כ תנש"א, במהלך חלוקת הלעקאח, הגיעו אל הרבי אישי ציבור ובכירי משטרת ניו יורק, שקיבלו את ברכתו הקדושה יחד עם פרוסת עוגת דבש. אישיות בכירה שתכננה להגיע אף היא למעמד הוא שר המשטרה של כל ניו יורק שכמדומני עשה את דרכו ל-770 באמצעות מסוק (!) במיוחד כדי לזכות לעבור לפני הרבי. אולם הוא איחר את המועד, והגיע דקות ספורות אחרי שהרבי גמר את החלוקה ונכנס לחדרו הקדוש. הוא ניגש יחד עם פמליית מלוויו אל ה'הול' כשהוא מצפה שהרבי ייצא אליו להעניק לו 'לעקאח' ולשוחח עימו. אני שנכחתי במקום בשעת התרחשות, העליתי על גבי הכתב את המשך האירוע, וכך נדפס ב'בית חיינו':

"אחרי מספר דקות הגיע שר המשטרה של נ.י. עבור ה'לעקאח'. הנ"ל היה אמור להגיע מוקדם יותר ומיד ניגשו עימו שיקבל לעקאח. המזכיר הרב בנימין קליין נכנס פנימה ואחר זמן מועט יצא ואמר שהרבי עסוק כעת ולכן לא יצא עתה שוב לחלוקה. השר יצא כשמלווה בלחיצות ידיים וסקירות וצילומים של עיתונאים שהגיעו לאזור."

ערב יו"כ תנש"א. הרב כהנא נראה מימין

לאחר הדפסת הגיליון והכנסתו אל הרבי, קרא לי המזכיר הרב גרונר ע"ה ונזף בי בהחלטיות על שהכנסנו את תיאור האירוע לגיליון. הוא אמר שלא היה צריך לעשות כך, יש בזה פגיעה בכבודו של שר המשטרה, ומדוע כתבנו ע"ז וכו' וכו'. [כהערת אגב אציין, שתוך כדי נזיפתו בי על הדפסת הדברים, הוא חשף באוזניי שהוא בעצמו היה זה שנכנס אל הקודש פנימה, ושמע מהרבי שלא יקבל את שר המשטרה עקב שעסוק כעת. הוא שמסרם למזכיר הרב קליין שהמתין בג"ע התחתון].

היה זה דבר נדיר ביותר שהמזכירות תעיר על אי אלו תכנים שנכתבו ב"בית חיינו". דומני שהייתה זו הפעם היחידה שאירע דבר שכזה בתקופתי. לאור זאת שיערנו כבר בזמנו שהיה זה על פי הוראת הרבי.

הרבי יוצא עם 'בית חיינו' לתפילות בביתו

בכמה הזדמנויות נראה הרבי עם גליון "בית חיינו" בציבור. הדבר קרה לראשונה בעת שנסע הרבי לביתו שברחוב פרזידנט לאחר תפילת מנחה של כ"ד אדר ה'תנש"א כשאז נכנס לתפילת מעריב (של ליל כ"ה אדר) כשמסידורו הק' מבצבץ גיליון 'בית חיינו' האחרון - גיליון מס' 79. בתום התפילה וחלוקת דולרים לנוכחים פתח הרבי את הסידור במקום בו היה מונח הגליון והניח על גביו דולר.

אף לתפילת שחרית שלמחרת, יום ב' כ"ה אדר, ירד הרבי כשבסידורו הק' ה'בית חיינו' ולפני קריאת התורה, בעת פתיחת ארון הקודש, פתח הרבי את הסידור במקום

נסיעה זו של הרבי לביתו הייתה קשורה בפשטות עם יום הולדתה של הרבנית בכ"ה אדר. מעניין לציין שבגיליון עימו נכנס הרבי לתפילות הופיע במדור 'סיפורי חסידים' סיפור המיוחד על שיחה שהתנהלה בין הרבי והרבנית:

"סיפר הרה"ח ר' חשד"ב שי' ליפסקר: שמעתי מאותו ששמע מהרבנית נ"ע עצמה, והיא סיפרה לו: פעם שאלתי את בעלי, הרבי, מדוע זה גם בשעות המעטות אותם מקציב למנוחה - אין הוא מצליח להירדם, וענה לי "איך אוכל להירדם כשפלוני יש לו בעיה זאת וזאת ולאחר - בעי' זאת וזאת?.." כך מנה כמה אנשים בשמותיהם".

בו הונח ה'בית חיינו' והביט על דף השער של הגיליון (!). גם בתפילות מנחה-מעריב (שנערכו זו אחר זו לאחר שחזר הרבי מהאוהל) היה הגליון מונח בסידורו הק' עימו יצא הרבי לתפילות ובתום חלוקת הדולרים לאחר מעריב שוב הניח הרבי דולר בסידור ע"ג הגליון.

תפילת שחרית שלמחרת, יום ג' כ"ו אדר, הייתה הפעם האחרונה שהרבי יצא עם הגליון בהזדמנות זו. בסיום התפילה כשנפנה הרבי לסגור את סידורו הק' שוב הביט הרבי על שער השבועון.

כ"ה אדר תש"א. הרבי מביט בשער הגיליון

מעניין שדווקא בזמן בו לא נכח הרבי ב770 בגשמיות גילה בפומבי יחס חיבה נדיר כ"כ ל'בית חיינו' - שבועון שנועד להעביר את הנעשה והנשמע ב770 לאלו שלא זוכים להיות בו בגשמיות...

צופה ומביט

לפני ה'יחידות כללית' שבתום תשרי תשנ"ב נתלה בלוח המודעות של בכניסה

שער הגליון עליו הביט הרבי

ל'זאל הגדול' דף השער של גליון 'בית חיינו' הטרי (גליון מס' 108), (ככל הנראה) לצורך מכירת הגליון שהתקיימה ב770 בקביעות. בווידיאו מסיום ה'חידות כללית' ניתן לצפות כיצד נעצר הרבי לכמה רגעים לפני צאתו מהזאל ומביט בדף השער התלוי בראש הלוח.

הסתכלות בלוח המודעות בסיום 'חידות כללית' היא צעד יוצא דופן ונדיר והדבר צויין בכל יומני התמימים. גם בווידיאו ניתן לראות את הריב"ק מחווה בידו בתנועת פליאה וזוג בחורים שמגיחים מאי שם עומדים ומצביעים - מתלחשים לעבר הלוח...

קראו לאחרונה על דבר 'חמישים איש רצים לפניו'

ב'בית חיינו' (גליון מס' 103) הודפס יומן אחד התמימים ובו 'סיכום אירועי הימים האחרונים בקראון-הייטס' בקשר עם 'מהומות אלול תש"א' שפרצו עם דריסת ילד כושי (שלא במתכוון) בידי המכוננית שליוותה את הרבי בחזורו מהאוהל. ביומן תואר האירוע הבא מיום ה' י"ב אלול:

"לפנות ערב - והנה שחורים באים.. הם התגודדו מול 770 על השדרה וצעקו ונופפו באגרופיהם אך לא העזו להרים אבן או בקבוק. הרבי שליט"א אמור היה לחזור מן האוהל ובהשגחה פרטית - 10 דקות לפני שהרבי חזר הם הסתלקו מהמקום, ת"ל. כשהתקרבה מכוננית כ"ק אדמו"ר שליט"א היה זה ממש "מלכות'דיק": שיירת אופנועים נוסעת בראש, ומן הצד טור פרשים על סוסיהם. "חמישים איש (לפחות) רצים לפניו".

ככל הידוע, 'בית חיינו' הוא העיתון היחיד שדיווח על אירוע זה בצירוף ה'הרגש' שהדבר שייך ל'חמישים איש רצים לפניו'.

כשבוע וחצי לאחר שיצא לאור גליון זה, התייחס הרבי לדברים. בהתוועדות ש"פ נצבים תנש"א נסוב הדיבור אודות "חמישים איש רצים לפניו" כשהרבי מאריך בכך שבאופן כללי בזמן הגלות אין הנהגה זו אך לאמיתו של דבר הרי מפורש הדבר בתורה שישנו עניין כזה וכו', ולפתע תוך כדי הדברים התבטא הרבי שלפעמים כן קיימת הנהגה זו באומרו ש"קראו לאחרונה.. על דבר הטענה ד'חמישים איש רצים לפניו"...

בהתאם לדברי הבעש"ט הידועים שהיות והכל בהשגחה פרטית יש ללמוד הוראה

מכל שרואים ושומעים, הפיק הרבי מכך לימוד מיוחד: על כל אחד ואחד לדעת את גודל מעלתו להיותו בן מלך שמקומו האמיתי הוא סמוך על שלחן אביו - הקב"ה, ובמילא ראויים לו כל העניינים כולל "חמישים איש רצים לפניו".

נוסע לאוהל עם 'בית חיינו'

בשעת צהריים של יום שני כ' מר חשוון תשנ"ב זמן מה לאחר שחזר הרבי מהטבילה במקווה נפנה הרבי לצאת לנסיעה לאהל. הרבי יוצא מהמדריגות המובילות לחנייה לעבר הרכב כשבידו הק' (מעטפה ו) שני קבצים שראו אור לאחרונה: הגיליון האחרון של 'בית חיינו' - גיליון מספר 111, והקונטרס הטרי שהופיע בדפוס באותו היום - קונטרס 'בית רבינו שבבבל'.

בעיון בשני תמונות שנשתמרו מרגעים אלו ניתן להבחין שהרבי אוזח את גליון 'בית חיינו' בראש, מעל קונטרס 'בית רבינו' - קונטרס 'מוגה' מתורתו שלו...

כ' חשוון תשנ"ב. הרבי נוסע לאוהל ובידו הק' גליון 'בית חיינו' וקונטרס 'בית רבינו'.

הרב שמעון שי' ויצהנדלר מציע הסבר מרתק על משמעותה של 'כריכה' זו של קונטרס בית רבינו ו'בית חיינו':

אני רוצה להקדים קצת רקע להבנת הדברים. צריך להבין שמלבד 'בית חיינו' (וחוברות ה'דבר מלכות' שהו"ל הר"ט פלס באותם ימים) כמעט לא היה מה שיביא לקהל את ה"גילויים" החדשים שמלך המשיח "שופך" מ'גג בית המקדש' שבחו"ל. 'בית חיינו' הוא בעצם 'שם קוד' לפעילות מסועפת ובלעדית של הפצת 'דבר המלך' בקרב הציבור החרדי באה"ק של אותם ימים. החל מגליון ה-100 של 'בית חיינו' זה אף הפך לשם הרשמי של השבועון: '770 בית חיינו - הפצת המעיינות מבית חיינו'.

לצד השבועון המלא שנמכר גם בריכוזים החרדיים, היה יוצא לאור 'תקציר בית חיינו', גיליון אותו זכיתי לערוך. ה'תקציר' הופץ באלפי עותקים בכני ברק ובירושלים וממש 'נחטף' ע"י הציבור. הגיליון היה מגיע באופן קבוע גם לאדמו"רי ורבני בני ברק ומהם: הרב מאיר מאזוז, האדמו"ר ממכונבוקא ועוד. זכורני גם כיצד אחד מאדמו"רי ב"ב (האדמו"ר מגורליץ שי') היה יושב ומקריא מהגליון ב'טיש' שערך לקהילתו... ממש היה אפשר היה לראות בשטיבלאך חסידים עבדקנים מדייקים בכל מילה והתבטאות שיצאה מפי קודשו של ה'ליובאוויטשער רבי'...

אפיק הפצת המעיינות נוסף של 'בית חיינו' היו מרכזי "חייג ושמע" הטלפוניים שפעלו בב"ב, רחובות ועוד והעבירו באמצעות הטלפון למאות המאזינים שנמנו על ציבור יראי ה' את האירועים בד' אמותיו של הרבי שליט"א מלך המשיח (בפרט מחלוקת הדולרים) כפי שדווחו ב'בית חיינו'.

ודווקא באותם ימים כשדברי הרבי מגיעים ישירות ובהפצה נרחבת לבני התורה, החל השטרעם העצום של בשורת הגאולה ו'מות המשיח בהם אנו נמצאים עכשיו, ובפשטות'. ההרגשה הייתה שדווקא בזכות שדבריו של הרבי "דבר המלך ודתו" מגיע לציבור, דווקא זה מה שהביא ככנפיו את ה"גילויים" האלוקיים של שנות הנפלאות.

ב'דעת תחתון' ניתן לומר, שה'חיבור' של שבועון 'בית חיינו' - הפצת המעיינות מבית חיינו' ו'קונטרס בית רבינו' המסמל את שיא הגילויים הנ"ל, מהווה 'מראה באצבעו' על הסיבה לה אנו זוכים ל'גילויים החדשים': ההפצה.

שכר טירחא

הזדמנות נוספת בה נראה הרבי עם גליון 'בית חיינו', שמורה בבהירות בזכרוננו של הרב מרדכי מנשה שי' לאופר:

בחודש מנ"א תנש"א ביקרתי בחצרות קודשנו ובמהלך הביקור נחשפתי לאוצר רשימות של יחידויות ושיחות הרבי עם רבנים ואישים שונים שטרם ראו אור. מני אז התחלתי לפרסם רשימות אלו ב'בית חיינו' בעיטור הערות ומראי מקומות המאירים את הדברים באור חדש. יחידות אחת שעמלתי עליה במיוחד הייתה שיחת הרבי עם הגאון הרב מרדכי סאוויצקי ז"ל בד' כסלו תשמ"ח כשבתום עבודה מאומצת נתקבלה התוצאה המרשימה של שבעה עמודים מעוטרים ב100 (!) הערות ומראי מקומות...

הרשימה נדפסה בגיליון 115 של 'בית חיינו' ולא עבר זמן רב והרבי יצא עם גליון. אני באופן אישי קיבלתי מזה חיזוק גדול והרגשתי בזה עידוד מהרבי על העמל והטרחא שהשקעתי בהכנת הרשימה לדפוס.

המעניין היה שממש באותם ימים חגג 'כפר חב"ד' את צאתו לאור של גיליון ה-500 ומטבע הדברים תשומת הלב החב"דית הייתה מופנית ל'כפר חב"ד' שרשם ציון דרך משמעותי. ודווקא אז יוצא הרבי כשעמו "השבועון שלנו" (שיש שאף ראו בו כ'מתחרה' ל'כפר חב"ד'), ובכך מדגיש ומבטא הרבי שוב את חביבותו ל'בית חיינו'.

'בית חיינו' בכ"ז אדר

בפיו של הרב לוי הכהן שי' הענדל, שזכה להיות אחראי מערכת 'בית חיינו' בחצרות קודשנו מקיץ תנש"א ועד הגליון האחרון שיצא מספר ימים לאחר כ"ז אדר תשנ"ב, סיפור מיוחד שלא פורסם עד כה:

זמן מה לאחר כ"ז אדר ניגש אליי אחד התמים י"ג ג'קובסון ובפיו בשורה. זה עתה שמע הוא דבר פלא מאחד מחברי ה'הצלה' שנכנסו לחדרו הק' של הרבי בחזרתו מה'אוהל' בכ"ז אדר. עניין שלדעתו מבטא 'המשך' לחביבות המיוחדת של הרבי ל'בית חיינו':

על שולחנו הק' של הרבי עמדה ערימה ובה מכתבים ועניינים שונים. ממש בראשה, מעל כל שאר הדברים, הייתה מונחת לה חוברת. גליון 'בית חיינו'...

יתפרסם הדבר בעיתונים

בהתוועדות ש"פ נצבים תנש"א, באותה הזדמנות נדירה בה דיבר הרבי בקשר עם תוכן שנכתב ב'בית חיינו' (ראה לעיל) התבטא הרבי שקראו אודות חמישים איש רצים לפניו, בעיתונים בהם גם פורסם שהנה זה משיח בא. מי שירצה יכול לראות גם בכך התייחסות ל'בית חיינו' שזכה לעמוד בראש החץ להבאת בשורת הגאולה אל ציבור אנ"ש, קהל המקורבים והציבור החרדי.

קריאת 'דבר המערכת' של גליון ה-100 מאירה את גישתה של המערכת בתפקידה להפצת הבשורה הנושבת מ'בית חיינו':

"מתוך שבח והודיה להשי"ת על שהחיינו וקיימנו והגיענו עד הלום, שמחים אנו להגיש זוה לפני קוראינו וכל בית ישראל את גיליון המאה של בית חיינו במתכונתו הנוכחית. גיליון בית חיינו שהוצאתו לאור החלה בשנת תש"ו עם קבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, עבר חבלי לידה קשים ועדיין נאבק קשות על קיומו.

נראה שסיומם של כל המניעות והעיכובים יהיו בעת לידת עם ישראל בגאולה האמיתית והשלימה.. זאת משום שאכן זהו תוכנו של הגיליון - דיווח מלא מהנעשה בבית מדרשו של נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א, שם ההכנה לגאולה בשיא עוצמתה

ולכן נרגש הדבר, וכפי הנראה גם בגיליון זה, שככל שמתקרבים אנו לגאולה, מתקרבת ומזדרזת גם גאולתו הפרטית של הגיליון

מקשי הקיום המאיימים עליו.. מזה מובן גם שבבוא הגאולה בקרוב ממש, יבוא גליונינו לשלמותו הנכספת - חדשות מפורטות מהנעשה בבית מקדשנו בירושלים עיה"ק".

השטרעם העצום

"בית חיינו" מדווח: בהוראת הרבי - חוברת שניה בעניני גאולה ומשיח

כותרת שער אופיינית ב"בית חיינו".

בענייני משיח שהוביל הרבי מקיץ תנש"א בפרט, הוא מן הידועים והמפורסמים. אין כל פלא בכך שגליון שכל כולו נועד לתעד את הנהגתו הק' יעביר בכל התוקף את מה שבו הרבי ק'אך' בימים אלו - הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו הנמצא כבר עימנו. חלוקות הדולרים כמו גם שיחות ומענות הקודש המלאים וגדושים בעניינים אלו הועברו ב'בית חיינו' אל הקורא מידי שבוע.

בעלעול קצר בשערי גליונות 'בית חיינו' נגלה שפע כותרות הזועקות, המבשרות לקורא את בשורת הגאולה שאמר הגואל בשיחות הקודש בשבוע החולף ובשבת האחרונה. על חשיבותו של ה'שער' דרכו הופצה הבשורה ניתן ללמוד מה'מעשה רב' שהראה הרבי עצמו כשהביט בעצמו ו'ברבים' בשער ה"בית חיינו" (ראה לעיל).

הנה טעימה מ'כותרות שער' אלו:

"אלו הם ימות המשיח! - הרבי שליט"א מכריז ומודיע שימים אלה הם זמן הגאולה" (גליון 95 - בעקבות התוועדות ש"פ בלק תנש"א), "לימוד ענייני הגאולה ומשיח - דבר בעיתו, זוהי עת הגאולה!" (גליון 99 - בעקבות התוועדות ש"פ ואתחנן תנש"א), ענייני הגאולה כבר "נמשכו" בעוה"ז התחתון" (גליון 102 - בעקבות התוועדות ש"פ קרח ג' תמוז תנש"א), "בכל דור ודור ישנו משיח, אלא שבדורות עברו התעכב בואו ע"י סיבות צדדיות ועכשיו הכל מוכן ונשאר רק לקבל את פניו" (גליון 112 - בעקבות התוועדות ש"פ וירא תנש"ב), "אחרית הימים! הרבי שליט"א בהתייחסות מיוחדת לפגישת מנהיגי המדינות בנוגע לצמצום החימוש: רואים במוחש את קיום נבוא וכתתו חרבותם לאיתים" (גליון 126 - בעקבות התוועדות ש"פ משפטים תשנ"ב). וכהנה רבות.

בסיומם של שלושת השבועות דתנש"א מחליטה מערכת 'בית חיינו' על מדור חדש וייחודי ששמו ומהותו נשאבים מדבר מלכות בלק תנש"א - 'לחיות עם הזמן דימות המשיח'. במילים הבאות נפתח המדור הראשון:

"אם ננסה לסכם את 'תשעת הימים' השתא, וסיומם ביו"ד במנחם אב - ת"ב נדחה - בחצר כ"ק אדמו"ר שליט"א, אפשר לומר כי כיון שעומדים על סף הגאולה הרי טועמים כאן כבר מה'הפכו.. לששון ולשמחה" דלעת"ל. כפי שהתבטא כ"ק אד"ש בש"פ בלק

אורח הכבוד השופט מר אירינפלד מעיין בגליון "בית חיינו" הטרי. התועדות כ"ח סיון תנש"א

צריכה להיות 'הנהגה בפועל במחשה דבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה (זה) המלך המשיח בא". וכפי שזה התבטא בהנהגת כ"ק אד"ש "במעשה" בשורה של "גילויים" מיוחדים במשך תשעת הימים ובהמשכם, בהם "הפך" את האוירה כאן לאוירת ציפייה דרוכה, מתוך שמחה, לקראת התגלות המשיח בכל רגע. פרטי הענינים הלא הם כתובים באריכות בגליון "בית חיינו" משבוע האחרון, וכאן רק נצביע על הדברים הבולטים ביותר."

מדור זה זכה למענה מהרבי ב"ד מנ"א תנש"א וזלה"ק: "אזכיר עה"צ, להצלחה רבה, והזמ"ג, אור לט"ו מנ"א והענינים".

אף בקיום ההוראה הידועה לפרסם על הנביא ונבואתו העיקרית, זכה 'בית חיינו' בזכות ראשונים. כבר בגליון מס' 102 שהפציע לאור עולם באמצע שבוע פרשת כי תצא תנש"א נחתם 'דבר המערכת' במילים אלו: "יהי רצון שנזכה תיכף ומיד לקיום דברי נשיא ונביא-דורנו - הגיע זמן גאולתכם". ככל הנראה היה זה העיתון החב"די הראשון למימוש ההוראה החדשה והמופלאה.

'דבר המערכת' בגליון שחותם את שנת ה'תנש"א (מס' 104) עוסק אף הוא באריכות בנבואות נביא הדור שהתממשו במהלך השנה, מה שמחזק את האמונה במימוש הקרוב של הנבואה העיקרית:

"בשעה גדולה זו בעמדנו "על סף התחלת ימות המשיח" (הכרזת הרבי שליט"א שהושמעה לראשונה בשנת אראנו נפלאות) - מן הראוי לערוך חשבון-צדק לאור התאמתות נבואתו של נשיא דורנו בשנת תש"ג (שנת נסים) בדבר הנפלאות העתידים

לבוא.

"אך חשבון צדק זה אין תכליתו ההתכנסות וההתבודדות בתוך נפשו של האדם פנימה, כי-אם עליו לפרוץ "חוצה" ("חשבוננו של עולם"), ולהתפרסם ע"י כאו"א מאתנו בכל מקום אפשרי, לכאו"א מישראל, למען יחדרו דברי נשיא דורנו להכרתו השכלית המלאה של כאו"א מאחב"י - "תהא שנת נפלאות בכל".

"בזאת אף יאמנו דבריו של נביא הדור בהתייחסות לתקופתנו המיוחדת - אשר זהו זמן הגאולה - "הגיע זמן גאולתכם".

ההבנה שבשיחת ש"פ שופטים נפתח עידן חדש בכל הקשור לפרסום הנביא חלחלה היטב למערכת 'בית חיינו'. כך במדור סיפורי חסידים בגליון הראשון של שנת תשנ"ב (מס' 105) אנו קוראים את הדברים הבאים:

"המעשה המופלא דלקמן לא הי' בא בדפוס מטבעו, אלולא דבריו המפורשים של כ"ק אדמו"ר שליט"א בשבת פ' שופטים השתא על ה"שופט" וה"נביא שבדורנו" הוא נשיא דורנו. "גילוי" זה יהווה אולי את ה"היתר" לפרסום הסיפור.

"באמצע השנה האחרונה היתה תקופה קצרה שכ"ק אדמו"ר שליט"א לא ענה לשאלות. יום אחד הגיעה למזכירות שאלה חשובה ודחופה שממש לא סבלה דיחוי. המזכיר הריל"ג שי' נכנס לחדר כ"ק אדמו"ר שליט"א והציע לפניו את השאלה. אמר לו הרבי "מ'האט דאך אגערעדט אז מען ענטפערט ניט!" [=הרי סוכם שלא אענה..] העיז המזכיר והזכיר לרבי את השיחה (ש"פ ויצא ט' כסלו תשי"א) בה הצביע כ"ק

השליח הרב נחמן סודאק ע"ה מדווה ל"בית חיינו" על המענה המיוחד שקיבלו נשי חב"ד בלונדון: "ובטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד תי' דכאן לדעת ע"ד חגיגתן כאן לאחרונה" - חגיגת נשי חב"ד "קראון הייטס" שעסקה בקבלת פני משיח תוך דגש על קבלת מלכותו. המענה נדפס בגליון 'בית חיינו' מס' 126.

אד"ש ע"כ שאדמו"ר הזקן לא מנע עצמו מלהמשיך ולענות שאלות גשמיות גם לאחר גם לאחר שהוא עצמו פנה באגרת לאנ"ש לבל ישאלו [משום שהדבר שייך לנביאים ממש אשר היו לפנים בישראל]. הגיב כ"ק אד"ש בתמיהה: "פארלייכסט מיר צום אלטן רבי'ן?" [=המשווה אתה אותי לאדמו"ר הזקן?] - "וודאי" ענה המזכיר מיד. וכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבלו וענה על השאלה..."

התעוררות החסידים בעניין קבלת המלכות קיבלה אף היא במה ב"בית חיינו". כבר באייר תנש"א בשעה שגופים רבניים שונים פרסמו בעיתוני חב"ד מכתבים נגד החתימות על קבלת המלכות, ידע קורא "בית חיינו" הממולח שדעתו של הרבי שונה וחיובית - "ע"ד הרשימות והחתימות וכו' ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א את המענה הכללי פרטי". על הודעה נוספת בנושא: אזעה"צ ויבש"ט" (גליון 86).

בחורף תשנ"ב כבר ימצא הקורא ב'בית חיינו' דיווחים רבים על פעולות של 'ובקשו את דוד מלכם' ו'קבלת המלכות' ומענות הקודש המעודדים. דיווח מורחב מתפרסם בגליון 125 על "אסיפה מיוחדת לאור ההתעוררות לאחרונה ל"קבלת עול מלכותו".. לאור תשובת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחרונה.. הרב ש.ז. שי' גוראריה הסביר בטוב טעם את תשובת כ"ק אדמו"ר שליט"א, ולדבריו, מתחילה עתה תקופה חדשה.. הרב יוסף שי' ויינברג דיבר בהתפעלות על השלב החדש בו אנו עומדים עתה. בין הדברים סיפר שבהשגח"פ הזדמן לו לראות בנביא שוב את הפסוק "ובקשו את ה' אלוקיהם

גו", שבמצו"ד כותב בזה"ל: "וגם יבקשו את מלך המשיח הבא מזרע דוד... כי הוא ימשול בהם".

דברי הרבי בהתוועדות כינוס השלוחים תשנ"ב מודפסים ביומן 'בית חיינו' ללא כחל ושרק ולא מותרים מקום לספיקות: "בהמשך היו מילים גלויות על כך שכבר ישנו ה"נצחון" וה"נצח" של משיח צדקנו - "שלח נא ביד תשלח" - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועל דרך זה ההמשך דממלא מקומו שלאחרי זה..."

אישור הרבי להדפסת הספר 'יחי המלך' מופיע אף הוא ב'בית חיינו' במדור התשובות ומענות ו'כמו כן נמסר לנו ע"י המחבר ש', שכ"ק אדמו"ר שליט"א התעניין ועודד בקשר לקבלת הסכמות מגדולי ישראל שליט"א".

בהמשך (במדור 'מכתבים למערכת' של גליון 116) מדפיסה המערכת את מכתבו של המחבר בו מסכם את תוכן הספר במילים חדות שאינם מותרות ספק מהו המסר שהרבי אישר עודד וקיבל:

"ביאת והתגלות המשיח היא עי"ז שהעם רואים שהנצר מבית דוד שנמצא בדור שלהם, יש בו התכונות שמונה הרמב"ם, ואז העם בטלים אליו באופן שיודעים ש"בחזקת שהוא משיח", כרבי עקיבא שהכריז דין הוא מלכא משיחא ועי"ז מתגלה המשיח, עד שנעשה משיח בוודאי.. יחי המלך! הרב שלום דובער הלוי וולפא. קרית גת".

מכתבו של הרשב"ב וולפא שנדפס ב"בית חיינו"

אתה המנהיג

...בהמשך להמבואר עפ"י נגלה בספר 'יחי המלך' שביאת והתגלות המשיח היא עי"ז שהעם רואים שהנצר מבית דוד שנמצא בדור שלהם יש בו התכונות שמונה הרמב"ם ואז העם בטלים אליו באופן שיודעים ש"בחזקת שהוא משיח", כרבי עקיבא שהכריז דין הוא מלכא משיחא. ועי"ז מתגלה המשיח, עד שנעשה משיח בורא.

- הנה מצאתי זה עתה בשבועון 'די ברכה אין שטובי של חסידו סטאלין קרלין. גליון 415 מעשיק פ' ויצא תשנ"ב עמ"ד 7. וז"ל:

הרה"ח ר' מנחם ציילינגלד ז"ל שרייבט אין זיינע כתבים אז ער האט געהערט פון דעם אלטן חסיד ר' שלום בלעזשעווער. וואס ער ר' שלום האט דאס געהערט אליין פון דעם הייליקן טויל פון 'בית אר"ך' זיינע מיט דעם לשון:

קינדערליך איהו ווייסט ווער משיח וועט וויין דער צדיק הודו דער צדיק פון דעם דור. ווען עס קומט די צייט וועט מען איהם זאגן: "באד פראפירשטיקאט" - דאס מיינט אויף ווטיש: "רו ביזט דער מנהיג".

והגרנוס ללהיך:

הרה"ח ר' מנחם ציילינגלד ז"ל כותב בכתבים שלו, ששפע סתחור הזקן ר' שלום בלעזשעווער, אשר שפע בעצמו ספה קדשו של בעל היבית אר"ך, בלשון זה:

קינדערליך, אתם יודעים מי יהיה משיח, צדיק הודו, הצדיק של הודו, כשיגיע הזמן יאמרו לו: אתה המנהיג.

יחי המלך!
הרב שלום דובער הלוי וולפא

ראיון שגרם נחת רוח

אודות ראיון שערכה מערכת 'בית חיינו' בקשר עם הצלתו של 'אב המלך' - כ"ק רבי לוי יצחק שניאורסאהן נ"ע כתב הרבי שהדבר גרם נחת רוח "רב, ונמשך לכמה וכמה זמן כפשוט". לפנינו הראיון המלא והמרתק כפי שנדפס בגליון 'בית חיינו' מס' 98:

"כך הוצאתי את הרה"ק רבי לוי יצחק נ"ע מעיר גלותו צ'אלי"

המעייין בספר תולדות לוי-יצחק, נוכח לדעת שאחת מגיבורות הסיפור, היא מרת בת-שבע, בתו של החסיד ר' אליהו חיים אלטהויז, מהמקורבים ביותר לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. בספר מסופר על מסירות נפשה של הגב' בת-שבע אלטהויז על הצלת רבי לוי יצחק והוצאתו מגלות צ'אלי. לפני מספר חודשים עלתה הגב', בת-שבע מרוסיה לארץ ישראל, נפגשנו אתה ושמענו ממנה את הסיפור מ"כלי ראשון":

לפני המלחמה התגוררתי בעיר לנינגרד, לשם באה כל משפחתנו יחד עם אדמו"ר הריי"צ. בשנת תרפ"ה כשכ"ק אדמו"ר שליט"א בא יחד עם אמו הרבנית חנה ע"ה ללנינגרד הם התאכסנו בביתנו. מאז הכרתי את הרבנית חנה.

בתחלת המלחמה עברתי לגור בעיר אלמא-אטא יחד עם אחותי. הבעלים שלנו היו בחזית ואנחנו נשארו כל אחת עם שלשה ילדים, אחותי היתה חלושה וחולנית לכן עול הפרנסה היה מוטל על כתפי.

באחד הימים פנה אלי ר' הירשל רבינוביץ וסיפר לי על מצבו של ר' לוי יצחק, שלמרות שנגמרה תקופת גלותו, מסרבים השלטונות לאפשר לו לעזוב את צ'אלי, והיות ומצבו הגופני של רבי לוי יצחק קשה ביותר, הוא כבר היה אז חולה מאד, חייבים לעשות הכל להוציאו משם ולהביאו לאלמא-אטא. השגנו עבורו "ניירות", מספר ר' הירשל, הבעיה היא להעביר אליו את אותם "ניירות". מישהוא חייב לנסוע לצ'אלי לשחד שם כמה פקידים ולהוציאו משם. כל הדרכים היו באותה עת בחזקת סכנה, כי הימים היו ימי מלחמה, ולגברים אין שום אפשרות לנסוע, ולכן הוא מבקש ממני שאני

אבצע את השליחות המסוכנת הזאת.

בתחילה סרבתי. היו לי ילדים קטנים בבית, וגם פרנסת משפחת אחותי היו על כתפי, ואיך אסע למסע ארוך ומסוכן שכזה, ובפרט שהיה זה ימים ספורים לפני פסח, מי יעשה את הפסח למשפחתי. בקיצור, עניתי לר' הירשל שאני לא יכולה לנסוע. אבל ר' הירשל לא הירפה ממני, "חוף ממך, אין מי שיסע, תלכי עכשיו לביתך, ומחר אני מחכה לתשובתך" אמר ר' הירשל.

בלילה כששכבתי לישון, המחשבות לא נתנו לי מנוחה, מחד-גיסא חשבתי "הרי בידך להציל את רבי לוי יצחק, שהיה ידיד קרוב של אביך" ומאידך גיסא חשבתי על ילדי ועל משפחת אחותי, איך אשאיר אותם לבד בימים טרופים אלו. וכך תוך כדי מחשבה-טורדת נרדמתי, והנה בחלומי מופיע אבי ואומר לי חד-וחלק: "בתי, לא צריך לחשוב הרבה, צריכינסע, ועשי זאת מיד!" אני מוכרחה לציין שמעולם לא ראיתי את אבי בחלום, והנה דווקא במקרה הזה הוא מופיע. כשהתעוררתי החלטתי שאני נוסעת ויהי-מה.

באתי לר' הירשל וסיפרתי לו את דבר החלום, וכי החלטתי לנסוע. ר' הירשל צייד אותי ב"ניירות" ובכסף, ביקשתי ממנו שידאג למשפחתי ולמשפחת אחותי ויצאתי לדרך, דרך מפרכת של שלשה ימים.

ר' הירשל שלח מברק לר' לוי יצחק ש"ידיד בדרך". כשהגעתי לצ'איאלי, ואני נסחבת

עם חבילותי מתחנת הרכבת, והנה אני רואה את הרבנית חנה הולכת מולי, נעצרתי ושאלתי אותה האם היא מכירה אותי, היא התבוננה בי ואמרה "את הרי הבת של ר' אלי-חיים, מה מעשייך במקום הנידח הזה, איך הגעת לכאן?!" עניתי לה שאני הוא ה"ידיד שבדרך" ובאתי להציל אתכם מהמקום הזה. היא לקחה אותי לביתם, והיות והימים היו ימי ערב פסח עזרתי להם בהכנות לקראת החג. נסעתי לעיר קאזיל ארדה הסמוכה, והבאתי עבורם מצות. קשה לומר שהיו אלו מצות, אלו היו קרשים שחורים פשוטו כמשמעו.

לפני פסח רצה רבי לוי יצחק להכשיר את הכלים בעצמו, התחננתי בפניו שישאיר לי את העבודה הזאת, בסוף הוא ויתר, רק עמד כל הזמן והתבונן כיצד אני מכשירה, כשגמרתי את העבודה אמר לי "את עושה עבודה טובה".

בליל הסדר הסבתי יחד אתם, רבי לוי יצחק הסביר את ההגדה ופירש כל מילה ומילה. כשהגיע לאכילת מרור, לקח כף יד מלאה ואכל, הרבנית חנה התחננה בפניו שלא יאכל כל כך הרבה חריין, "אתה הרי חולה ומדוע לך לאכול כל-כך הרבה" אמרה לו. אך הוא המשיך בשלו. אח"כ אכל את הכרפס, הרבה הרבה בצל. ובנוסף לכך אכל את ה'כזית מצה', שהיה, כאמור, חתיכות קרשים. ולכן לא פלא שבאמצע ה"סדר" הוא חש ברע, והרבנית רצה להזעיק רופא. כשהגיע הרופא וראה את ה"מאכלים" שרבי לוי יצחק אכל, אמר לו הרופא: את הקרשים השחורים האלו אסור לך לאכול. ענה לו רבי לוי יצחק "זה לא בא בחשבון", הוא הסכים רק שיפוררו את המצות, ואני אמנם במשך כל החג פוררתי את המצות וכך הוא אכל אותם.

בינתיים קשרתי קשרים והשגתי כרטיסים לרכבת היוצאת מצי'אלי. היה זה מבצע מסובך מאד, איש לא היה צריך לדעת שרבי לוי יצחק עוזב את צי'אלי, ולכן הזמנתי כרטיסים לרכבת הלילה וכך בהחבא יצאנו את הבית. רבי לוי יצחק ביקש לקחת אתו את כל כלי הבית, גם את כלי הפסח. כל הדרך לתחנת הרכבת הסתכלתי אחורה לוודא שלא עוקבים אחרינו. ב"ה הרכבת יצאה לדרכה ואבן כבדה נגולה מליבי.

לאחר נסיעה של שלשה ימים הגענו לאלמא-אטא, שם חיכו לו כמה מהחסידים, סידרו לו בית, וב"ה הוא בא אל המנוחה ואל הנחלה. חסידים היו מבקרים אצלו והוא היה מתוועד. גם ילדיי וילדי אחותי היו מבקרים אצלו, הוא מאד אהב ילדים ובכל יום היה מספר להם סיפורים, הילדים נקשרו אליו מאד ופשוט אהבו אותו.

אך תקופת מנוחה זו לא נמשכה זמן רב. לאחר מספר שבועות חלה הרעה במצב בריאותו, אני הייתי נכנסת לביתם בכל יום, הייתי מבשלת דייסה עבורה, עד שבימים האחרונים לפני הסתלקותו כשלא היה מסוגל לאכול הייתי אני מאכילה אותו בדייסה, והוא היה מודה לי על כך מאד. כלילה האחרון לפני הסתלקותו כשהאכלתי אותו את הדייסה, הוא הראה לי את ידו ואמר "תראי כמה צהובה ידי".

לאחר מספר שעות דפקו לי על חלון ביתי והודיעו לי שרבי לוי יצחק נפטר. כשילדיי שמעו זאת, הם רצו מהר לביתו. כשנכנסו לבית וראו אותו מכוסה, החלו לצעוק ולצווח "זה לא יכול להיות, זה לא יכול להיות" והרבנית חנה נאלצה להרגיעם באמרה "אצל יהודים לא צווחים, הרגעו, ילדים, הרגעו".

סיפורים רבים שמעתי מהרבנית חנה באותם ימים, היא גם היתה מראה לי את המכתבים שכתבה לה כלתה - הרבנית חי' מושקא - אך זה כבר סיפור אחר שיסופר בהזדמנות אחרת.

סדר ברכת המזון

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונו
נה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים:
שובה יהוה את שבינו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוף ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי:

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
נכבדות מדבר כך עיר האלהים סלה: אזכיר | רהב ובכל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה
ילד שם: ולציון | יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר בכתוב עמים זה
ילד שם סלה: ושרים כחללים כל מעיני בה:

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי. סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה.

קודם מים אחרונים יאמר פסוק זה: זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.

ואחר מים אחרונים יאמר פסוק זה: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי.

המזמן פותח: הב לן, ונברך (רבתי, מיר וועלין בענטשן).

המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן חוזר ומוסיף: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

ברשות מרנן ורבנן ורבתי, נברך אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו משלו.

המסובים עונים: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו.

המזמן חוזר ואומר: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו בהן בחסד וברחמים הוא
ניתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול עמנו תמיד לא-חסר לנו ואל יחסר לנו
מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-

בריותיו אשר ברא כאמור פותח את- ידך ומשביע לכל- חי רצון. ברוך אתה יי הן את- הכל. נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בכשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל- עת ובכל- שעה.

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הנסים. ואם שכח, אזי כשיגיע אצל הרחמן יאמר הרחמן יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו':

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיהו בן-יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות זון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את-ריבם דנת את-דינם נקמת את-נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וידיים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיים הזה ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ופנו את-היכלך וטהרו את-מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל- חי תמיד לעולם ועד. כפתיב ואכלת ושבעת וברכת את- יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על- הארץ ועל- המזון.

רחם יי אלהינו על- ישראל עמך ועל- ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל- הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליי. אלהינו אבינו רענו (בשבת: רוענו) זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרווח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל- תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בנה ברחמיו ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל, אבינו מלכנו, אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו, קדושו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמיטיב לכל בכל יום ויום. הוא היטיב לנו, הוא מיטיב לנו, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים, ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוש וכל-טוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישבור עול גלות מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח ברכה מרבה בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את-אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר-לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח.

הרחמן הוא יברך את-אבי מורי בעל הבית הזה ואת-אמי מורתי בעלת הבית הזה. אותם ואת-ביתם ואת-זרעם ואת-כל-אשר להם אותנו ואת-כל-אשר לנו. כמו שברך את-אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יברך אותנו (בני ברית) כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן.

ממרום ילמדו עליו ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישענו ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדיל ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יראו את יי קדשו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודרשי יי לא יחסרו כל טוב. הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח בני, והיה יי מבטחו.

שבע ברכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את-האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנין עדי עד. ברוך אתה יי יוצר האדם.

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יי, משמח ציון בבניה.

שמח תשמח רעים האהובים כשמחה יצירך בגן עדן מקדם. ברוך אתה יי, משמח חתן וכלה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה, גילה רנה דיצה וחדוה, אהבה ואחוה ושלוש ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם, ונערים ממשתה נגינתם. ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

לזכות

החתן הת' ישי והכלה מרת דבורה לאה שיחיו

שרגא

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

כ"ח כסלו, ה'תשפ"א

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' אריה וזוגתו מרת מרים שיחיו שרגא

הרה"ח ר' יצחק זאב הכהן וזוגתו מרת חנה רחל שיחיו

ברנדלר

